

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 75.576 van 10 augustus 1998

A. 62.709/VIII-811
(voorheen VI-12.373)

In zake : **VERSET** Yvan,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Diane DEOM, advocaat,
rue du Stocquoy 1/3
1300 Waver

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Binnenlandse Zaken.

Tussenkomen partij :

MULLIE Marc,
Anemonengarde 5
1700 Dilbeek.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 10 maart 1995 ingediende verzoekschrift, waarbij Yvan VERSET de nietigverklaring vordert van het koninklijk besluit van 9 november 1994, waarbij Marc MULLIE met ingang van 1 november 1994 benoemd wordt tot adviseur;

Gezien het op 14 februari 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Marc MULLIE vraagt als tussenkomen partij te mogen optreden;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1996 waarbij die tussenkomst wordt toegestaan;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 18 maart 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 juni 1998;

Gehoord het verslag van Mevr. GEHLEN, staatsraad;

Gehoord de opmerkingen van Mr. DEOM, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, van de heer CANART, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt, en van de heer MULLIE, tussenkomende partij;

Gehoord het andersluidend advies van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de volgende feiten dienstig zijn voor het onderzoek van de zaak :

Verzoeker is licentiaat in de geologie.

Van 15 september 1974 tot 15 september 1976 heeft hij het beroep van leraar geologie uitgeoefend aan de industriële school van Marokko te Casablanca.

Bij een beslissing van 15 oktober 1976 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken erkend dat de diensten die verzoeker in Marokko heeft volbracht, met het oog op de toepassing van de artikelen 36 en 85 van het koninklijk besluit van 10 april 1967 houdende het statuut van het personeel van de coöperatie met de ontwikkelingslanden, worden gelijkgesteld met diensten bij de coöperatie.

Verzoeker heeft tot 1991 zijn loopbaan voortgezet als ambtenaar bij het Algemeen Bestuur van de Ontwikkelingssamenwerking.

Bij een koninklijk besluit van 22 juli 1991 is verzoeker benoemd "als rijksambtenaar in de graad van bestuurssecretaris bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken - centrale diensten - Frans taalkader - met ingang van 15 juli 1991".

Tot die benoeming is besloten in het kader van de bepalingen van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving in openbare dienst wordt vergemakkelijkt van personen die bij de technische coöperatie met de ontwikkelingslanden diensten hebben gepresteerd.

Bij een koninklijk besluit van 23 maart 1993, dat in werking is getreden op 1 januari 1993, is verzoeker bevorderd tot adjunct-adviseur.

Bij een dienstnota van 7 juli 1994 zijn bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Ambtenarenzaken drie betrekkingen van adviseur vacant verklaard die toegekend zouden worden door verhoging in graad. Die betrekkingen bevinden zich respectievelijk bij het directoraat-generaal van de wetgeving en de nationale instellingen, bij de bestuursdirectie van de provinciale en lokale instellingen en bij het directoraat-generaal van de Dienst Vreemdelingenzaken.

Op 10 juli 1994 heeft verzoeker gesolliciteerd naar de drie betrekkingen; in zijn sollicitatiebrief heeft hij het volgende benadrukt : "(...) de heer J. BARTHELEMY, directeur-generaal van de wetgeving en de nationale instellingen, heeft me onlangs, met ingang van 1 augustus 1994, aangesteld bij de dienst externe betrekkingen van het rijksregister van de natuurlijke personen waar de vacante betrekking is".

Ook Marc MULLIE heeft gesolliciteerd naar de betrekkingen die vacant zijn verklaard bij het directoraat-generaal van de wetgeving en de nationale instellingen en bij de bestuursdirectie van de provinciale en lokale instellingen; in zijn sollicitatiebrief heeft hij de nadruk gelegd op de aanspraken en verdiensten die hij inzonderheid ten aanzien van de eerste van deze betrekkingen meende te kunnen laten gelden.

De sollicitaties zijn door de directieraad onderzocht op een vergadering van 6 september 1994. In de notulen van die vergadering worden de namen vermeld van de zeventien gegadigden voor een betrekking van adviseur bij het directoraat-generaal van de wetgeving en de nationale instellingen, en staan naast die namen telkens de graadanciënniteit, de dienstanciënniteit en de niveauanciënniteit van iedere gegadigde; er wordt

tevens in gesteld dat, met uitzondering van een gegadigde die nog geen beoordeling heeft gekregen in zijn huidige graad, alle sollicitanten de beoordeling "zeer goed" hebben gekregen. Er wordt een omschrijving gegeven van de betrekking en er wordt bepaald dat diegene die ze zal bekleden, belast zal zijn "met de betrekkingen met de gemeenten en de andere gebruikers van het Rijksregister van de natuurlijke personen" en dat hij bijgevolg zal moeten beschikken over "een goede kennis van de reglementering inzake bevolkingsregisters, verkiezingen, vreemdelingen en het rijksregister; zin hebben voor public relations en voor het leiden van vergaderingen".

Vervolgens is een voorstel van rangschikking van vier gegadigden gedaan. Verzoeker hoort daar niet bij, terwijl Marc MULLIE wel in aanmerking is genomen; met betrekking tot hem staat in de notulen het volgende :

" 1) De heer MULLIE beantwoordt het best aan het gestelde profiel. Hij heeft onder meer van bij de overheveling van het contentieux van de Rijkswacht naar dit departement, deze dienst op een adequate manier geleid en bewezen op een soepele manier contacten te kunnen leggen met andere besturen, met veel zin voor agenda".

Na een geheime stemming heeft de directieraad unaniem de volgende voordracht gedaan :

1. De heer MULLIE
2. De heer CLEMENT
3. Mevrouw BERGANS
4. De heer MORTIAUX.

Die voorstellen zijn bij een dienstnota van 8 september 1994 ter kennis gebracht van het personeel. Verzoeker heeft een bezwaarschrift ingediend, waarin hij onder meer de nadruk heeft gelegd op zijn dienstanciënniteit en het volgende heeft aangevoerd : "(...) van de drie kandidaten ken ik ontegensprekelijk

het best de dienst. De vierde kandidaat heeft de dienst externe betrekkingen sedert meer dan drie jaar verlaten; de vraag rijst bijgevolg of hij wel op de hoogte is van de huidige werkwijze van de dienst".

De directieraad heeft tijdens zijn vergadering van 14 oktober 1994 het bezwaarschrift onderzocht dat door verzoeker was ingediend. De heer BARTHELEMY heeft meegedeeld dat hij daarin niets vond dat aanleiding zou kunnen geven tot een herziening van de rangschikking. Hij heeft het volgende gesteld :

" De heer VERSET is een geoloog die oorspronkelijk in Ontwikkelingssamenwerking was tewerkgesteld, na een korte tewerkstelling op de dienst belast met de dossiers van de benoemingen van burgemeesters heeft hij de heer MORTIAUX vervangen op het Rijksregister. Hij kan geen grote ervaring inroepen".

De directieraad heeft het bezwaarschrift van verzoeker bij geheime stemming unaniem afgewezen en de rangschikking bevestigd die is opgesteld tijdens zijn vergadering van 6 september 1994.

Verzoeker is daarvan bij een brief van 21 oktober 1994 op de hoogte gebracht.

Bij een koninklijk besluit van 9 november 1994 is Marc MULLIE tot adviseur bevorderd.

Dat is de bestreden beslissing, die de volgende motivering bevat :

" Overwegende dat de heer Marc MULLIE is ingeschreven op de Franse taalrol en dat hij door de Directieraad in de vergaderingen van 6 september en 14 oktober 1994 met eenparigheid van stemmen werd voorgedragen als de kandidaat die het best beantwoordt aan het profiel dat werd gehanteerd voor een betrekking bij de algemene directie van de Wetgeving en van de nationale instellingen".

Op 12 december 1995 heeft inspecteur-generaal C. LAMBERT verzoeker het volgende geschreven :

" Bij het vaststellen van de naamlijst van het personeel voor 1995 is gebleken dat de graadanciënniteit en de niveauanciënniteit van de ontwikkelingswerkers in 1991 slecht berekend waren.

Artikel 7, derde lid, van de wet van 26 maart 1968 waarbij de aanwerving van ontwikkelingswerkers in openbare dienst wordt vergemakkelijkt, bepaalt immers dat "de berekening van de statutaire anciënniteit onder de door de Koning bepaalde voorwaarden [geschiedt]".

Het koninklijk besluit van 5 maart 1992, uitgevaardigd ter uitvoering van artikel 7, derde lid, van deze wet stelt die statutaire anciënniteit gelijk met dienstanciënniteit.

Jammer genoeg bestond dat besluit nog niet in 1991 en is de statutaire anciënniteit toen ook gelijkgesteld met de graadanciënniteit en de niveauanciënniteit.

Het spijt mij dus u erop te moeten wijzen dat de beide anciënniteiten in uw geval zijn teruggebracht tot 1 augustus 1991.

Bijgevolg voldoet u niet aan de voorwaarde dat de gegadigden over 9 jaar niveauanciënniteit moeten beschikken om in aanmerking te kunnen komen voor de bevordering die toegang verleent tot een graad van rang 13 (adviseur)".

De beslissing die vervat is in die brief is vernietigd bij arrest nr. 75.577 van vandaag;

Overwegende dat verzoeker het tweede middel van het verzoekschrift ontleent aan de schending van de artikelen 23 en 26 van het koninklijk besluit van 7 augustus 1939 betreffende de evaluatie en de loopbaan van het rijkspersoneel; dat hij aanvoert dat het advies van de directieraad niet naar genoegen van recht gemotiveerd is, voor zover het alleen maar beoordelingen bevat van vier sollicitanten en totaal niets zegt over de beoordeling van de anderen, terwijl "het aantal ingediende sollicitaties (17) helemaal geen reden is om niet elk van hen afzonderlijk te onderzoeken"; dat hij

anderzijds van oordeel is dat in de notulen van de vergadering van de directieraad van 14 oktober 1994 nergens afdoende wordt gemotiveerd waarom zijn bezwaarschrift afgewezen is;

Overwegende dat de verwerende partij antwoordt dat de notulen van de vergadering van de directieraad van 6 september 1994 een afdoende motivering bevatten; dat ze erop wijst dat de specifieke kwaliteiten van de vier voorgedragen ambtenaren zijn uiteengezet in het licht van de vereisten die gesteld waren om de betrekking te kunnen uitoefenen, en dat ze van mening is dat die handelwijze gerechtvaardigd is wanneer een vrij groot aantal sollicitaties onderzocht moeten worden; dat ze de wijze waarop verzoeker de notulen van de vergadering van de directieraad van 14 oktober 1994 weergeeft, bijstuurt en erop wijst dat die notulen geen pejoratieve commentaar bevatten met betrekking tot de loopbaan van verzoeker; dat ze uiteenzet dat "de geheime stemming een welbepaalde vraag betrof, nl. of het bezwaarschrift van verzoeker al dan niet gegevens bevatte die de directieraad niet bekend waren en die hadden kunnen leiden tot het wijzigen van de voordracht tot bevordering gedaan tijdens de vorige vergadering" en dat "gezien de uitslag van de stemming, het antwoord op die vraag de reden is geworden waarom het bezwaarschrift van de heer VERSET afgewezen is : de directieraad heeft geoordeeld dat de gegevens die door de heer VERSET zijn aangebracht niet van die aard waren dat ze de directieraad ertoe konden brengen de voordrachten voor bevordering in heroverweging te nemen"; dat ze voorts zegt dat het advies van de directieraad geen rechterlijke beslissing is, zodat de genoemde raad niet hoefde in te gaan op alle aangevoerde argumenten, en dat de motivering van het advies "weliswaar beknopt is, maar niettemin afdoende"; dat de tussenkomende partij dezelfde mening is toegedaan;

Overwegende dat de directieraad tot taak heeft, met zijn adviezen en voordrachten, de overheid te informeren die benoemt op basis van de aanspraken en verdiensten van de gegadigden; dat, om die taak te vervullen, het gemotiveerde advies van de directieraad niet alleen moet aangeven waarom hij gekozen heeft voor één of meer sollicitanten, maar ook een beoordeling moet bevatten van de gegadigden die niet in aanmerking zijn genomen; dat aanvaard wordt dat, wanneer er veel gegadigden zijn, niet ieder van hen vergeleken wordt met iedere andere gegadigde; dat zulks de directieraad evenwel niet vrijstelt van de verplichting om alle sollicitaties te onderzoeken en over dat onderzoek verslag uit te brengen, al was het maar in het kort; dat, zonder dat het nodig is zich uit te spreken over de vraag of een vergelijking van zeventien gegadigden wegens hun aantal ondoenbaar is, vastgesteld moet worden dat de notulen van de vergadering van de directieraad van 6 september 1994 met betrekking tot de gegadigden die niet in aanmerking zijn genomen alleen het volgende vermelden : de naam, de taalrol, de dienstaanwijzing, de graad-, de dienst- en de niveauanciënniteit, de geboortedatum, de betrekking waarnaar de betrokkene heeft gesolliciteerd en de beoordeling; dat er niets wordt vermeld, zelfs niet beknopt, over de aanspraken en de loopbaan van die gegadigden; dat hun persoonlijk dossier niet wordt vermeld en niet wordt gezegd dat de leden van de directieraad de mogelijkheid hebben gehad dat dossier in te zien, en dat evenmin in de bestreden handeling naar die dossiers wordt verwezen; dat de directieraad tekort is geschoten in zijn informatietaak; dat de enkele overwegingen die bij wijze van antwoord op het bezwaarschrift van verzoeker zijn uitgebracht, niet voldoende zijn om die leemte te verhelpen; dat dit gebrek aan informatie de regelmatigheid van de bestreden handeling fundamenteel aantast; dat het middel gegrond is;

Overwegende dat het niet nodig is de overige middelen van het verzoekschrift te onderzoeken, die, gesteld dat ze gegrond zijn, geen ruimere nietigverklaring kunnen meebrengen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het koninklijk besluit van 9 november 1994 waarbij Marc MULLIE met ingang van 1 november 1994 tot adviseur wordt benoemd.

Artikel 2.

Dit arrest zal bij uittreksel in het Belgisch Staatsblad worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde koninklijk besluit.

Artikel 3.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op tien augustus 1900 achtennegentig door :

de Hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.